

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2Tos/47/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3118010236
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 05. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Janík
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2018:3118010236.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Janíka a sudcov JUDr. Petra Tótha a JUDr. Michala Antalu v trestnej veci odsúdeného F. B., nar. XX.XX.XXXX v Z., trvale bytom Z., O. XXXX/XX, okres Z., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Dubnica nad Váhom, pre trestný čin prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 odsek 3 písm. b) Tr. zákona a iné, na neverejnom zasadnutí konanom v Trenčíne dňa 25. mája 2018 prejednal sťažnosť prokurátora Okresnej prokuratúry Trenčín podanú v neprospech odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín zo dňa 14. marca 2018, sp. zn. 1Pp/26/2018 a takto

rozhodol:

I. Podľa § 194 odsek 1 písm. a) Tr. poriadku sa napadnuté uznesenie z r u š u j e v celom rozsahu.

II. Podľa § 66 odsek 1 písm. a), odsek 2 Tr. zákona sa návrh odsúdeného F. B. na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody z a m i e t a , pretože nie je dôvodný.

odôvodnenie:

Okresný súd Trenčín uznesením zo dňa 14. marca 2018, sp. zn. 1Pp/26/2018 podľa § 66 odsek 1, odsek 2 Tr. zákona v spojení s § 415 odsek 1 Tr. poriadku podmiennečne prepustil odsúdeného F. B., nar. XX.XX.XXXX z výkonu úhrnného trestu odňatia slobody uloženého mu trestným rozkazom Okresného súdu Brezno zo dňa 16. júla 2017, sp. zn. 0T/41/2017, právoplatný dňom 25. júla 2017 za trestné činy prečinov v jednočinnom súbahu /prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 odsek 3 písm. b) Tr. zákona a prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písm. d) Tr. zákona/. Podľa § 68 odsek 1 Tr. zákona určil okresný súd odsúdenému skúšobnú dobu 1 rok. Okresný súd v odôvodnení rozhodnutia uviedol, že u odsúdeného sú splnené všetky tri zákonné podmienky pre podmiennečné prepustenie. Pokiaľ ide o formálnu podmienku, odsúdený už vykonal potrebnú polovicu z jemu uloženého a nariadeného predmetného trestu odňatia slobody /§ 66 odsek 1 písm. a) Tr. zákona/, a pokiaľ ide o zvyšné dve materiálne podmienky vyplývajúce z ustanovenia § 66 odsek 1 Tr. zákona, odsúdený počas doterajšieho výkonu trestu preukazuje schopnosť viesť riadny život v podmienkach výkonu trestu plnením svojich pracovných i mimopracovných povinností a úloh, vrátane dodržiavania všetkých právnych noriem vzťahujúcich sa na výkon uloženého trestu odňatia slobody. Nebol disciplinárne potrestaný, plní stanovený program zaobchádzania, má vytvorené pracovné i mimopracovné návyky s predpokladom zamestnania sa na slobode a k spáchaniu trestnej činnosti, ktorej sa dopustil je čiastočne kritický. Okresný súd ďalej uviedol, že pokiaľ ide o predpoklad vedenia riadneho života na slobode, je u odsúdeného zaručený s prihliadnutím i na písomné vyjadrenie riaditeľa ústavu na výkon trestu, ktorý odporučil odsúdeného podmiennečne prepustiť s uložením probačného dohľadu. Okresný súd súčasne rozhodol o určení skúšobnej doby odsúdenému na jeden rok s nariadením probačného dohľadu.

Proti uvedenému uzneseniu podal v zákonnej lehote, ihneď po jeho vyhlásení sťažnosť iba prokurátor okresnej prokuratúry v neprospech odsúdeného F. B.. V písomných dôvodoch sťažnosti namietal absenciu naplnenia materiálnych podmienok pre podmiennečné prepustenie odsúdeného z výkonu trestu

odňatia slobody. V tomto smere poukázal na hodnotenie odsúdeného riaditeľom ústavu na výkon trestu odňatia slobody, z ktorého vyplýva, že u odsúdeného je resocializačná prognóza hodnotená menej priaznivo s konštatovaným stredným rizikom sociálneho zlyhania. Rizikovými faktormi majú byť najmä nezdržanlivosť vo vzťahu ku konzumu alkoholických nápojov, pod vplyvom ktorých môže opätovne zlyhať a opakovať trestnú činnosť, voči ktorej je iba čiastočne kritický s tendenciou jej zľahčovania. Prokurátor ďalej poukázal na to, že zmyslom podmienenečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody nie je automaticky udeľovanou odmenou iba za relatívne dobré správanie sa, bez ohľadu na účel trestu. Zmysel naplňa iba vtedy, ak existujú súčasne také skutočnosti a takého významu, ktoré odôvodňujú nádej, že odsúdený na slobode po podmienenečnom prepustení bude viesť aj skutočne riadny život a neexistuje tak príliš vysoké riziko recidívy. Vzhľadom na uvedené dôvody, keďže u odsúdeného nie je možné dôvodne predpokladať, že v budúcnosti povedie riadny život a preto pre jeho podmienenečné prepustenie z výkonu trestu nie sú splnené zákonné materiálne predpoklady, prokurátor navrhol, aby krajský súd napadnuté uznesenie okresného súdu zrušil.

Odsúdený F. B. vo svojom podrobnom písomnom vyjadrení k sťažnosti prokurátora uviedol, že prokurátor v zákonnej trojdňovej lehote od vyhlásenia napadnutého uznesenia písomne neodôvodnil svoju podanú sťažnosť proti tomuto rozhodnutiu, čím porušil zákon. Dodatočné písomné odôvodnenie sťažnosti považuje za akýsi alibizmus a arbitrárnosť postupu prokuratúry vo vzťahu kontradiktórnemu charakteru trestného procesu, čo však nemá oporu v Trestnom poriadku. Krajský súd by mal preto podanú sťažnosť správne vnímať ako neodôvodnenú a tak by ju mal i podľa § 193 odsek 1 písm. c) Tr. poriadku zamietnuť. Aj napriek charakteru podanej sťažnosti prokurátora, ktorú považuje za neprocesnú, z hľadiska vecného je ešte menej dôvodná. Ďalej odsúdený poukázal na to, že prokurátor v písomných dôvodoch používa iba ustálené používané frázy, bez akejkoľvek výpovednej hodnoty a vykonané dôkazy hodnotí zásadne iba jednostranne, v jeho neprospech. Pozoruhodné je to, že mu bol uložený doživotný zákaz viesť motorové vozidlá každého druhu a preto sa opätovne nemôže dopustiť už trestnej činnosti ohrozovaním pod vplyvom návykovej látky. Jeho závislosť na alkohole nie je patologická, čo dokazuje i to, že mu nebolo uložené akékoľvek liečenie v súvislosti s požívaním alkoholických nápojov. Nie je pravdou, že jeho postoj je iba čiastočne kritický. Jeho postoj kritický v celom rozsahu preukazuje jeho skutočný postoj a správanie vo výkone trestu, ktoré bolo hodnotené pozitívne a ku chybám, ktorých sa v minulosti dopustil, pristupuje vždy veľmi kriticky a chlapsky. Je toho názoru, že doposiaľ na sebe vo výkone trestu pracoval tvrdo a zodpovedne a jeho správanie vo výkone trestu nie je iba „relatívne“ pozitívne. Vyslovené obavy prokurátora, že po podmienenečnom prepustení zlyhá a dopustí sa opätovne trestnej činnosti považuje iba za „veštenie z krištáľovej gule.“ Preto navrhol sťažnosť prokurátora ako nedôvodnú zamietnuť.

Krajský súd na podklade podanej sťažnosti, ktorá mu spolu so spisom bola predložená 10. apríla 2018, preskúmal na neverejnom zasadnutí dňa 25. mája 2018 podľa § 192 odsek 1 Tr. poriadku správnosť všetkých výrokov napadnutého uznesenia, ako aj konanie predchádzajúce týmto výrokom a dospel k záveru, že sťažnosť prokurátora je dôvodná. Okresný súd nepostupoval totiž vecne správne, keď napadnutým uznesením podmienenečne prepustil odsúdeného F. B. z výkonu predmetného uloženého trestu odňatia slobody a keď podľa § 68 odsek 1 Tr. zákona určil odsúdenému skúšobnú dobu 1 rok s nariadením probačného dohľadu nad odsúdeným, pretože na taký postup neboli splnené dôsledne zákonné podmienky uvedené v ustanovení § 66 ods. 1 písm. a), odsek 2 Tr. zákona.

Z ustanovení § 66 odsek 1 písm. a), odsek 2 Tr. zák. vyplýva, že predpokladom podmienenečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody u odsúdeného F. B. je súčasné splnenie troch podmienok a to, že odsúdený vykonal polovicu uloženého a nariadeného nepodmienenečného trestu odňatia slobody, že vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal adekvátny stupeň polepšenia a že sa môže od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, pričom pri rozhodovaní o podmienenečnom prepustení súd prihliadne aj na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva. Výkon polovice uloženého trestu a pozitívne hodnotenie správania odsúdeného a plnenia jeho povinností vo výkone trestu nepostačuje preto ešte pre záver o splnení zákonných podmienok pre jeho podmienenečné prepustenie. Zmysel podmienenečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody nie je v tom, aby za dobré správanie, prípadne za dobrú prácu vo výkone trestu bol páchatel' skutočne automaticky prepustený po odpykaní stanovenej doby bez ohľadu na účel trestu, ale podmienenečné prepustenie je namieste len vtedy, keď vzhľadom na účel trestu a ďalšie okolnosti, ktoré môžu mať v tomto smere význam, je odôvodnený predpoklad, že odsúdený povedie aj na slobode riadny život

a že tu nie je pre spoločnosť príliš veľké riziko jeho recidívy. Ustanovenie § 66 odsek 1 Tr. zákona vyjadruje totiž predovšetkým požiadavku pozitívnej prognózy budúceho správania sa odsúdeného, ktorá je nevyhnutným predpokladom pre podmiennečné prepustenie a musí pritom vyplývať zo zhodnotenia páchatel'ovho polepšenia, pričom očakávanie, že odsúdený po podmiennečnom prepustení povedie riadny život, musí byť dôvodné a založené na všestrannom zhodnotení páchatel'ovej osobnosti, doterajšieho pôsobenia výkonu trestu, možností jeho nápravy a osobných pomerov s prihliadnutím aj na účel trestu, pričom bez významu nie je ani zistenie, ako bude verejnosť reagovať na predčasné prepustenie odsúdeného z výkonu trestu, aké sú sociálne pomery odsúdeného a aké podmienky má vytvorené pre prechod do normálneho života na slobode. Správanie odsúdeného vo výkone trestu sa musí pritom hodnotiť v súvislosti s charakterovými vlastnosťami odsúdeného, s motívmi a spôsobom vykonania činu, pretože len za tohto predpokladu možno posúdiť, či odsúdený vo výkone trestu dosiahol taký stupeň nápravy, že sa už zbavil práve tých charakterových rysov a nesprávnych návykov, ktoré ho viedli ku spáchaniu trestnej činnosti alebo ktoré okrem ostatných príčin aspoň prispeli k jeho rozhodnutiu spáchať trestný čin.

Okresný súd sa v posudzovanom prípade týmito hľadiskami dôsledne neriadil, neprihliadol na všetky okolnosti, ktoré majú význam pre rozhodnutie o tom, či sú splnené dôsledne (materiálne) podmienky pre podmiennečné prepustenie odsúdeného, t. j. pre záver, že odsúdený plnením svojich povinností a správaním vo výkone trestu preukázal nielen polepšenie, ale že možno od neho aj dôvodne očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život a dospel preto k nesprávnemu záveru. Z hodnotenia odsúdeného F. B. riaditeľom Ústavu na výkon trestu odňatia slobody v Dubnici nad Váhom, na ktoré podrobnejšie poukázal v odôvodnení napadnutého uznesenia okresný súd vyplýva záver, že odsúdený dňa 25.10.2017 sám nastúpil do výkonu trestu odňatia slobody do ÚVTOS a ÚVV Banská Bystrica. Následne bol dňa 21.11.2017 premiestnený do ÚVTOS Dubnica nad Váhom. Počas pobytu v nástupnom oddiele, kde si osvojil ústavný poriadok a denný režim, bol umiestnený do kolektívu odsúdených v diferenciacnej skupine B. Z ústavu v Banskej Bystrici nie sú v dokumentácii odsúdeného evidované relevantné poznatky o odsúdenom a dokumentácia je bez negatívneho záznamu. V ÚVTOS Dubnica nad Váhom je správanie a vystupovanie odsúdeného slušné. Odsúdený plní pokyny a príkazy príslušníkov zboru. Ústavný poriadok a režim dňa má osvojený a dodržiava ich, v kolektíve odsúdených je nekonfliktný. Dbá na dodržiavanie osobnej i kolektívnej hygieny. V jednom prípade sa odsúdený dopustil porušenia ústavného poriadku, keď vynášal stravu z jedálne, čo sa však po upozornení u neho už neopakovalo. V osobných veciach si odsúdený udržiava poriadok. Doposiaľ nebol odsúdenému udelený disciplinárny trest, ale ani disciplinárna odmena. Pracovne je zaradený s dohľadom v ústave, s pozitívnym hodnotením pracovnej morálky a s dodržiavaním predpisov na ochranu bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci. V rámci činnosti pre všeobecný rozvoj sa zapája do čistiacich a upratovacích prác v ústave. Mimo práce využíva voľný čas zmysluplne čítaním literatúry, kreslí, hrá spoločenské hry, sleduje televíziu a počúva ústavný rozhlas. Zúčastňuje sa i kultúrnych akcií v rámci ústavnej kultúrno-osvetovej činnosti. Kontakt s vonkajším prostredím udržiava s rodinou - s manželkou formou korešpondencie a návštev, čo má pozitívny vplyv na odsúdeného. Krátkodobé ciele zaobchádzania sú u odsúdeného zamerané najmä na dodržiavanie ústavného poriadku a časového rozvrhu dňa, zvyšovania právneho vedomia smerom k vedeniu k zodpovednosti za svoje správanie a konanie, k zmysluplnému využívaniu voľného času, k upevňovaniu pracovných návykov a na sledovanie a podporu pozitívnych kontaktov odsúdeného s vonkajším prostredím. V časti „edukácia“ odsúdený stanovené ciele a úlohy plní iba čiastočne, nakoľko prezentuje čiastočne kritický postoj k trestnej činnosti tým, že má tendenciu ju zľahčovať. Ostatné ciele plní na požadovanej úrovni. Resocializačná prognóza je u odsúdeného hodnotená ako menej priaznivá na základe stredného rizika sociálneho zlyhania. Rizikovými faktormi u odsúdeného sú najmä jeho nezdržanlivosť vo vzťahu ku konzumácii alkoholických nápojov, pod vplyvom ktorých môže opätovne zlyhať, ďalej nedostatočné vzdelanie, dlhy a opakované páchanie trestnej činnosti. Na záver hodnotenia riaditeľ ústavu na výkon trestu odňatia slobody konštatuje, že odsúdený čiastočne preukazuje splnenie podmienok na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody a odporúča ho podmiennečne prepustiť s dohľadom.

Krajský súd k hodnoteniu odsúdeného však poukazuje aj na to, že vzhľadom na dĺžku vykonaného trestu odsúdeným nemožno za dostatočnú považovať ani skutočnosť, že odsúdenému pri neuložení žiadneho disciplinárneho trestu neboli udelené ani žiadne disciplinárne odmeny, hoci v hodnotení riaditeľa sa okrem iného konštatuje, že v jednom prípade porušil odsúdený ústavný poriadok, čo sa však už neskôr neopakovalo. Za podstatné však krajský súd považuje zdôrazniť, že okresný súd pri osvojení si pozitívnych skutočností o odsúdenom v jeho hodnotení riaditeľom ústavu na výkon

trestu opomenul, že z písomného hodnotenia odsúdenia tiež vyplýva, že odsúdený krátkodobé ciele stanoveného programu zaobchádzania plní iba čiastočne, keď v jeho časti edukácie u odsúdeného absentuje jeho iba čiastočne kritický postoj k spáchanej trestnej činnosti, čo sa prejavuje u odsúdeného tendenciami v jeho vystupovaní vo výkone trestu tým, že zľahčuje trestnú činnosť, ktorej sa dopustil a bol za ňu odsúdený. Navyše u odsúdeného sú rizikovými faktormi pre sociálne zlyhanie práve jeho konštatovaná nezdržanlivosť, pokiaľ ide o konzumáciu alkoholických nápojov. V tomto smere je mylným prezentovaný názor odsúdeného v písomnej reakcii na písomné dôvody sťažnosti prokurátora o tom, že v budúcnosti sa nemôže pod vplyvom požitia alkoholických nápojov dopustiť opätovne trestného činu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky, keďže mu bol uložený doživotný trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu. Pre naplnenie objektívnej stránky uvádzaného trestného činu nie je vylučujúcim faktorom, že osoba, ktorá vedie motorové vozidlo pod vplyvom alkoholických nápojov, vedie toto vozidlo bez oprávnenia. Aj ďalšie uvádzané rizikové faktory v písomnom hodnotení na odsúdeného - jeho nedostatočné vzdelanie a dlhy, ako i opakované páchanie trestnej činnosti poukazujú na to, že u odsúdeného nie je dôsledne naplnená nielen druhá materiálna podmienka, teda preukázanie adekvátneho stupňa polepšenia v podmienkach výkonu trestu odňatia slobody, ale ani predpoklad vedenia riadneho života na slobode po prípadnom podmienenečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody (tretia zákonná materiálna podmienka pre podmienenečné prepustenie). Krajský súd uvádza, že pokiaľ ide o splnenie druhej zákonnej (materiálnej) podmienky pre podmienenečné prepustenie odsúdeného F. B., hoci jeho hodnotenie počas doterajšieho výkonu trestu odňatia slobody nie je v zásade negatívne, nie je však ani dostatočným pre konštatovanie o tom, že odsúdený preukazuje skutočne adekvátny stupeň polepšenia. Pre takéto konštatovanie nesvedčí minimálne záver o tom, že stanovený program zaobchádzania odsúdený doposiaľ plní iba v čiastočnej miere. Aj konštatovaniu o naplnení ostatnej tretej zákonnej (materiálnej) podmienky u odsúdeného bránia významné skutočnosti, na ktoré poukazuje tiež obsah hodnotenia riaditeľa ústavu na výkon trestu na odsúdeného počas doterajšieho výkonu trestu, a to uvádzané všetky rizikové faktory, z nich najvýznamnejšími sú zjavné sklony u odsúdeného páchať trestnú činnosť, čo deklarujú aj doterajšie jeho viaceré odsúdenia za spáchanie rôznej trestnej činnosti, aj závažnejšieho i násilného charakteru s tým, že pokiaľ ide o jeho štvrté odsúdenie (Okresný súd Brezno sp. zn. 1T/139/2014), kde mu bol uložený podmienenečný trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky, s jeho podmienenečným odkladom výkonu na skúšobnú dobu, ktorá doposiaľ ešte stále plynie (do 27. júla 2019!) je evidentné, že trestnú činnosť, za spáchanie ktorej vykonáva v súčasnej dobe odsúdený trest odňatia slobody, spáchal počas jej plynutia. Pre úplnosť krajský súd dodáva, že námietky odsúdeného v jeho písomnej reakcii na písomné dôvody podanej sťažnosti prokurátora, ktoré prokurátor predložil okresnému súdu až po uplynutí troch dní po podaní sťažnosti na verejnom zasadnutí okresného súdu, majú spôsobiť to, že nie je možné na ne prihliadať v konaní o sťažnosti na krajskom súde, samo o sebe nespôsobuje dôvod na zamietnutie podanej sťažnosti prokurátora, ktorú podal ihneď na verejnom zasadnutí a z ktorej jednoznačne vyplýva, že ide o sťažnosť v prospech odsúdeného.

Na základe uvedených dôvodov preto krajský súd na podklade dôvodne podanej sťažnosti prokurátora napadnuté uznesenie zrušil podľa § 194 odsek 1 písm. a) Tr. poriadku a sám podľa § 66 odsek 1 písm. a), odsek 2 Tr. zákona návrh odsúdeného F. B. na podmienenečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody ako nedôvodný zamietol, pretože tak mal pri správnom postupe urobiť už okresný súd, ktorý navyše pochybil i v tom, že pri nariadení probačného dohľadu nad odsúdeným tak, ako to jednoznačne vyplýva z ustanovenia § 68 odsek 1 Tr. zákona, neuložil odsúdenému minimálne jedno primerané obmedzenie či povinnosť uvedenú v § 51 odseku 3 či odseku 4 Tr. zákona.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.